

[Landbrugsministeren.]

Distrikter — det er især Hedeplantager og Fredningsdistrikter, der ikke kan give fuldt Udbytte, og det er naturligvis en mindre Gruppe end den første; og den tredje Gruppe endelig er Lystskovdistrikter, hvor det er helt andre Forhold, der gør sig gældende. I 1931—32 var Forrentningsprocenten for den første Gruppe 1,29, for den anden Gruppe ÷ 4,2 og for Lystskovdistriktet ÷ 1,63; gennemsnitlig for alle 3 Grupper var Forrentningsprocenten 0,1. Den steg lidt i 1932—33, men for ikke at optage Tingets Tid skal jeg kun nævne Forholdet i 1933—34, det sidste Aar, for hvilket Forrentningen foreligger oplyst. Da var Forrentningen for de fuldt producerende Distrikter gaaet op til 4,4 pCt., for de ikke fuldt producerende til 1,4 pCt. og for Lystskovdistriktet til 5,6 pCt., saaledes at den i Gennemsnit ligger ved 4 pCt., nøjagtig 3,95 pCt.

Tillige har man i Skovvæsenet meddelt mig, at man for indeværende Aar, som nu snart er ved Afslutningen, regner med at komme op paa en gennemsnitlig Procent af ca. 6. Nu maa hertil føjes, at Hugsten i det sidste Aar sikkert er saa stor, at den ikke kan opretholdes i de kommende Aar. Men vi er altsaa oppe paa en saa høj Procent, at jeg synes, at man umuligt af økonomiske Grunde kan nægte at gaa med til den Forhøjelse af Skovarbejdernes Lønninger, som her foreslaas.

Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) sagde noget i Retning af, at jeg havde mere Pligt til at værne og varetage Landbrugets Interesser end de Interesser, jeg her har varetaget, der kun gik ud paa at være Tarifierminister. Jeg maa heroverfor sige, at det under hele den Kriseperiode, vi nu har oplevet, har været min Opfattelse, at det, der først og fremmest var ikke alene min Pligt, men ogsaa Rigsdagens, var at værne og hjælpe de Mennesker, der under Krisen var ramt særlig haardt. Derfor har jeg været med til at gennemføre en Række Forbedringer i Landbrugets Økonomi i disse Aar, Forbedringer, der for den enkelte Landmand, naar man tager det samlet, sikkert betyder langt mere end det, der her er Tale om for den enkelte Skovarbejder.

Jeg har ment det rigtigt i en saadan Situation ikke at nøjes med at varetage Landboernes Interesser, men ogsaa at varetage andres Interesser, som er inden for mit Omraade, paa saadanne Punkter, hvor jeg fandt det lige saa begrundet at gennemføre Foranstaltninger, som naar Talen var om at gennemføre Foranstaltninger til Fordel

for Landbrugerne. Og jeg forstaar overhovedet ikke, at de Medlemmer i dette Ting, der har været med til at gennemføre disse Forbedringer for Landbruget, som de ved betyder direkte ekstra Udgifter for disse lavt lønnede Arbejdere, kan gaa imod en Lønforhøjelse af saa ringe et Omfang, som her er Tale om, nemlig kun med 5 Øre i Timen, fra 75 Øre til 80 Øre, og en tilsvarende Forhøjelse af Akkordsatserne.

Jeg skal dernæst gøre et Par Bemærkninger til Ændringsforslaget angaaende Vildmosen. Her er det kun Det konservative Folkeparti, der gaar imod, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som her var Ordfører for Oppositionen, havde egentlig ikke meget at indvende mod Forslaget. Hans største Indvending syntes at være den, at han havde det Indtryk, at baade Venstre og jeg var bange for Organisationerne, ja, jeg fik nærmest det Indtryk af det ærede Medlem, at naar Organisationerne ønsker noget, skal man gaa imod det. Jeg ved ikke, om det Standpunkt er bedre, men der er i alt Fald ikke i dette Forhold noget, der hedder, at man har været bange for Organisationerne, hverken fra Partiet Venstres eller fra min Side. Forholdet er dette, at vi har disse mægtig store Arealer i Vildmosen, som nu er ved at være opdyrket fuldt ud, og som det naturligvis er vanskeligt at faa udlejet udelukkende til Græsning, idet det medfører en meget stor og kostbar Transport af faa Kreaturerne samlet sammen paa et saa stort Areal. Det er derfor naturligt, at vi søger at finde Udveje for en mere økonomisk Drift af Vildmosen, en Drift, der kan give Staten en højere Procent i Rente af de Penge, den har anbragt deroppe, end hvis man nøjes med een Metode, Udlejning.

Vi har derfor i de senere Aar gjort Forsøg paa, om man kunde faa oprettet selvstændige Landbrug med den særlige Driftsmaade, der maa anvendes deroppe, idet man jo hverken dyrker Korn eller Roer, det vil altsaa sige med Dyrkning af Græs til Kreaturer om Sommeren og Ensilage og Hø om Vinteren, for at se, om man kunde faa lige saa meget ud af Vildmosen ved en saadan Fremgangsmaade som ved Bortlejning af Græsningen om Sommeren. Vi har faaet oprettet nogle Gaarde for at gøre Forsøg hermed, og de, der har forpagtet disse Gaarde, er gaaet ind under de Vilkaar, at de betaler Renten af Jordværdien og 5 pCt. af Bygningernes Opførelsessum. Dette er Grundregelen; men for at stille dem noget gunstigt i Forhold til Konjunktursvingningerne har vi indført en bestemt Regel om, at visse Konjunktursvingninger ind-